

Saksframlegg og innstillinger til Engerdal fjellstyres møte 02.02.21.

Sak 01.21	Ark 012.1	
Godkjenning av innkalling og sakliste for møtet.		

Sak 02.21	Ark 012.1	
Godkjenning av møtereferat fra møtet den 10. november 2020.		

Sak 03.21	Ark 613.2	<i>Saksbeh.: Oops</i>
Evaluering av fjellstyrets ordning vedr kortsalg småviltjakt (2016 - 2020)		

Saksdokumenter vedlagt:

- Innspill til fjellstyrets opplegg for småviltjakt.

Bakgrunn.

Fjellstyret ba på sitt møte i august 2020 om å få forelagt en sak der fjellstyrets ordning med tildeling av jaktkort for ryper og skogsfugl skulle gjennomgås. Daglig leder har i forbindelse med dette arbeidet bedt om innspill fra allmennheten. Det som er relevant å få innspill om er forhold som kan forbedres og hva som er bra.

Opp gjennom åra har fjellstyret hatt forskjellige ordninger knyttet til salg av jaktkort. I tidligere tider var det vanlig med «fritt kortsalg», dvs at det ikke var begrensinger hverken på antall eller øvrige restriksjoner knyttet til jakta. At slik jakt var lett tilgjengelig i det meste av landet bidro til at jakt på spesielt ryper men også skogsfugl er blitt veldig populært. Uten at dette er undersøkt nøye, går vi ut fra at andelen fuglejegere som jakter med hund har økt i samme takt.

Den generelle bestandstrenden for ryper og skogsfugl har vært nedadgående i det meste av landet (jfr f.eks «Program for terrestrisk naturovervåking» - NINA). Hva dette skyldes har vært diskutert både blant jegere og forskere. Som i mange andre sammenhenger er det flere faktorer som virker inn i en populasjons utvikling. I 2015 havnet rypa på den s.k. «rødlista» med status som «nært truet». Dette gjør at rettighetshavere må være sitt ansvar bevisst i forhold til forvaltningen.

Over tid har vi derfor beveget oss fra et forvaltningsregime med ingen eller veldig få restriksjoner over mot et regime som i dag er veldig regulert de aller fleste steder. De seinere åra har det vært en utfordring for fjellstyret å finne en god balansegang mellom det å være tilbyder av jakt og det å være en ansvarlig forvalter. Fjellstyret har allikevel lagt til grunn

hensynet til bestandene i sin utforming av opplegg for jakta og hvor stort kortantall som skal være tilgjengelig.

Det må også presiseres at småviltjakt er mer enn bare jakt på ryper og skogsfugl. Denne saken handler imidlertid mest om nettopp ryper og skogsfugl.

Jakt på småvilt har lange tradisjoner i vårt område. I tidligere tider var dette en ressurs som hadde økonomisk betydning for de som bodde her, dels gjennom salg av fuglevilt (snarefangst vinterstid) og dels gjennom salg av pelsverk. I tillegg kom verdien av viltet som mat. I dag er verdien knyttet til rekreasjon, sjøl om aktiv fangst av smårovvilt kan gi en slant i form av skuddpremie. Uttaket av f.eks rype er i dag begrenset gjennom fangstkvote og antallsbegrensninger, slik at dette har neppe stor betydning som matkilde i husholdningen i vårt område.

Fjellstyrets forvaltning av småviltet er regulert gjennom flere lover og tilhørende forskrifter. Fjellevens § 23 er grunnleggende. Videre sier formålsparagrafen i Forskrift om jakt mv. i statsallmenning: *«vilt og fisk skal forvaltes slik at hensynet til det biologiske mangfoldet ivaretas. Innenfor denne ramme skal ressursen utvikles med sikte på å ivareta rettigheter etter fjelloven, fremme det lokale næringslivet og sikre allmennheten adgang til jakt, fiske og friluftsliv»*. Videre setter Naturmangfoldloven og Viltloven med tilhørende forskrifter rammer for hvordan høsting og forvaltning av arter skal skje.

Både fjelloven og tilhørende forskrift legger visse føringer for fjellstyrets administrering av småviltjakta. I fjellovens § 23, første ledd, står det at alle som siste året har vært og som fremdeles er fast bosatt i Norge, skal ha rett til under like vilkår å oppnå mulighet til å drive jakt uten hund på småvilt. Dersom fjellstyret ikke skiller på jegere med eller uten hund, må en forholde seg til § 23, første ledd. Fjellstyret har imidlertid myndighet til å regulere antall jegere en slipper til, men må da sørge for en rimelig fordeling mellom uten- og innenbygdsboende. Direktoratet for Naturforvaltning (DN) anser generelt på statsallmenning en 60/40 fordeling som rimelig. Engerdal fjellstyre har hatt praksis for å forbeholde en andel av jaktkortene til lokale overnattingsbedrifter, slik at disse bedriftene fritt kan selge disse. En slik praksis har DN tidligere uttalt at er greit, så lenge andelen ikke overstiger 40 %¹.

Det er ellers verdt å nevne at fastsettelse av regler for jakt og fiske i statsallmenningen er enkeltvedtak som skal behandles etter fjellovens og forvaltningslovens bestemmelser. Normalt er det klagefrist på tre uker på enkeltvedtak, men en ny forskrift fastsatt av Statskog i 2010, gjør at fjellstyrevedtak fattet etter fjellovens § 23 (3) tar til å gjelde etter en uke. For fjellstyret innebærer dette at organet med en ukes frist kan *“(…) avgrense talet på vilt av ulike slag som nokon kan felle eller fange, måten og området for jakta og fangsten. Fjellstyret kan og avgrense talet på dei som kan få høve til å drive fangst av småvilt (…)*”. Forskriften kom som følge av at det i forkant av småviltjakta kunne være behov for å innskrenke tidligere vedtatt jakt, for eksempel som følge av urovekkende dårlige småviltbestander.

¹ Norges fjellstyresamband. Rapport fra småviltutvalget 2007-2008. 18s.

Dersom fjellstyret fatter vedtak etter Fjellovens §23, andre og tredje stykket, skal kommunen uttale seg. Her ba fjellstyret i 2020 om at kommunen kunne delegere denne myndigheten til fjellstyret, slik at en slipper å gå runden om kommunen hvert år. Dette ble delvis akseptert gjennom vedtak i Formannskapet den 03.04.20. Vedtaket sier at dersom Fjellstyret legger opp til «tilsvarende forvaltningsmåte» gjennom fjellstyreperioden, godkjenner kommunen dette. Hensikten med en slik ordning er å avhjelpe tidsknappheten som oppstår.

Når en nå skal se over ordningen med salg av rype- og skogsfugljakt, er det en del forhold som bør vurderes grundig:

- Hvor mange ryper kan høstes?
- Hvor mye ryper har vi egentlig?
- Gir dagens takseringer et korrekt bilde av produksjon og tetthet av fugl? (Hva er vår kostnad?)
- Hvilke andre alternativer finnes for å overvåke fuglebestanden?
- Hva er det fjellstyret *må* tilby, og hva *kan* fjellstyret tilby? Hvem skal jakte?
- Hvor mange kort kan selges?
- Hvordan skal disse kortene selges?
- Hva skal en betale for et jaktkort i statsallmenningen.
- Er det mulighet for særlige ordninger for visse interessegrupper?

Listen er ikke uttømmende, og det er mange spørsmålsstillinger knyttet til nettopp dette sakskomplekset.

Taksering, produksjon og tetthet.

Generelt viser undersøkelser at fugletettheten i Engerdal jevnt over er lavere enn mange andre områder i Norge («Program for terrestrisk naturovervåking» - NINA). Produksjonsgrunnlaget fra naturens side kan forklare noe av dette. Det er også mange ulike faktorer som er med på å bestemme tilgangen og produksjonen av hønsefugl.

Rype- og skogsfugltakseringen i Engerdal blir gjort som en s.k. linjetaksering. Det er en metode som etter hvert er utbredt og den mest brukte metoden i Norge i dag. Slik taksering er gjennomført i august hvert år siden 2007. I løpet av ei drøy uke går litt over 40 taksører med hunder 61 faste linjer med snittlengde ca 3 km. Alle som takserer for fjellstyret har gjennomgått kurs i metodikken for takseringen og hver enkelt taksør har stort sett samme linje fra år til år. Observasjoner fra takseringen registreres umiddelbart og legges inn i en egen database. Når alle observasjoner er innlagt gjøres beregninger på tetthet og kyllingproduksjon. Beregningene gjøres av Høgskolen på Evenstad.

Linjene som brukes er valgt ut med tanke på at de skal være representative for alle biotoper på allmenningen. Det vil derfor være linjer eller deler av linjer som ligger i områder der det fra naturens side er mindre sannsynlig at en finner fugl. Det skal også være en viss avstand mellom hver linje.

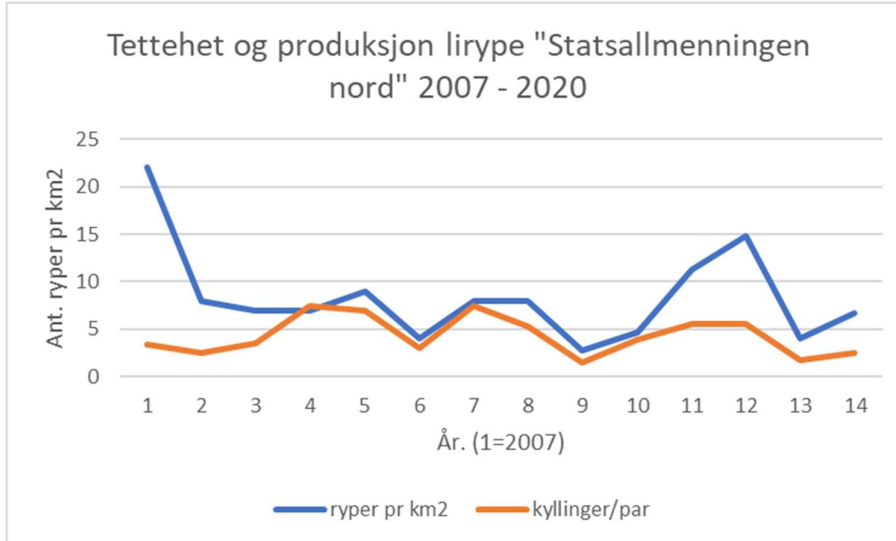
Et forhold som det tidligere ble lagt lite vekt på i vurdering av jaktopplegg på statsallmenningen i Engerdal, er at takseringen viste gjennomgående lave tetthetene (og produksjon) av skogsfugl. For å ha bedre vurderingsgrunnlag ble det i 2015 lagt ut noen flere linjer for å få et sikrere bilde av forekomsten av skogsfugl.

Fugletakseringer slik det blir gjort mange steder i dag er gjenstand for diskusjon. Og nettopp det at det er en rett linje gjør at taksørene går rett fram på en annen måte enn en hundefører ville beveget seg under jakt. Nettopp det at deler av linjene går i dårlige biotoper, tidspunktet for gjennomføring (for tidlig på sesongen, ofte for varmt), hundene oppdager uansett ikke all fugl langs linja, dårlig vær, taksører med dårlige hunder, annen ferdsel (bl.a. tjuvtraining av hund) har skremt unna fuglen i forkant m.m. er ofte argumenter som benyttes som hele eller delvise forklaringer av takseringsresultatet i år med dårlige produksjon og tetthet.

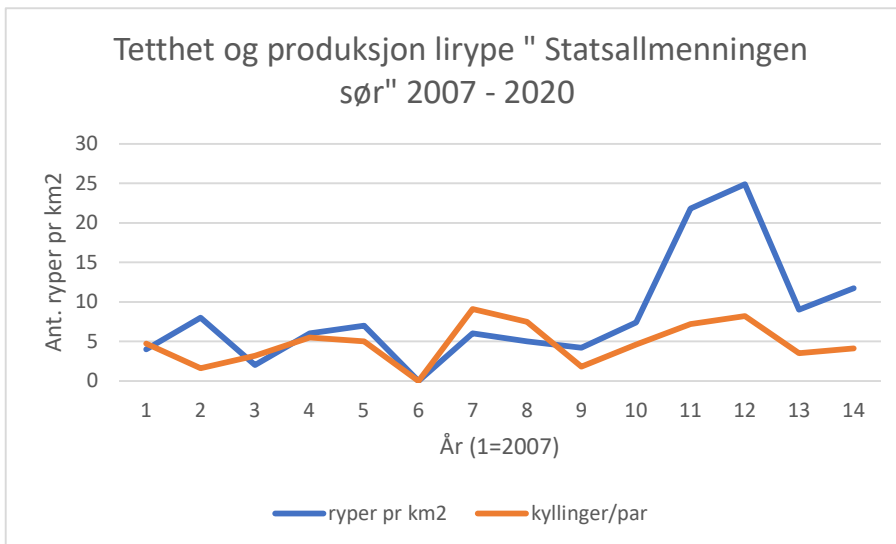
En linjetaksering gir ikke et eksakt svar på hvor mye fugl som finnes. Det er allikevel ingen andre metoder som rettighetshavere kan benytte seg av som «redder situasjonen». I noen områder gjennomføres det stamfugltaksering på tidlig vår. Disse gir et bilde på hvor mye fugl det er i terrenget og hvordan overlevelsen har vært siste året, men gir i sin tur ikke noe produksjonsestimat. Det er m.a.o. mye som kan skje mellom en stamfugltaksering og jaktstart. Oppfatningen er at allikevel at en ser samme variasjoner mellom år med begge disse typer taksering.

Takseringene gir derfor ikke et eksakt og komplett bilde av situasjonen, men gir allikevel et bilde på hvordan bestandene utvikler seg fra år til år, og kan fortelle noe om hvorvidt det er mye eller lite fugl sammenlignet med tidligere år. Det gir rettighetshaverne flere viktige parametere som kan brukes når en skal bestemme hvor mye fugl en kan ta ut. Takseringene er i dag en akseptert metode og brukes av veldig mange spesielt i forvaltningen av rype. Det er det eneste brukbare verktøyet som er tilgjengelig om en ønsker å ha en faktabasert tilnærming til spørsmålsstillingen rundt beskatning. I tillegg er det slik at når en skal bestemme høsting i små bestander stilles det større krav til å vite noe om bestanden og potensielt høstingsnivå. Derfor blir takseringene viktige.

Figur 1 og 2 under er en sammenstilling av takseringsresultatene fra 2007, da fjellstyret startet med linjetaksering, til og med 2020. Figurene viser variasjon i tetthet og produksjon av lirype i tidsperioden.

Figur1: Viser tetthet og kyllingproduksjon for Lirype i åra 2007 – 2020 for statsallmenningen.

Figur 2: Viser tetthet og produksjon av lirype for de sørligste områdene av statsallmenningen, beregnet sammen med arealer for Viltstellområde 2 i Engerdal. I 2012 (år 6 i figuren) ble det ikke gjort et eget estimat for dette delområdet.

Takseringsresultater, statistikk og forvaltningsmessige aspekter.

Man kan teoretisk basere forvaltningen (avskytingen) av rype og skogsfugl på tre modeller:

- 15%-modellen (Sandercock m.fl. 2011); Som går ut på at en avskyting på 15% er bærekraftig.
- Biologisk referansepunkt (Andersen og Thorstad 2013); denne modellen baserer seg på et mål for hekkebestand. Ved å estimere total bestand og trekke fra dødelighet og ønsket hekkebestand kommer en fram til jaktuttaket.

- Kyllingmodellen (Kastdalen 1992, Pedersen og Storaas (red) 2013); Modellen tar utgangspunkt i beregninger om at hver lirypehøne må produsere 2,5 kyllinger (som overlever gjennom sommeren) for at bestandsstørrelsen skal være lik neste år.

Produksjon over dette kan tas ut ved jakt.

Alle disse tre tilnæringsmetodene har elementer i seg som en kan bruke i praktisk forvaltning. Videre må en også ta hensyn til lokale forhold og utøve en viss grad av skjønn når en skal bestemme antall jaktkort, fangstkvoter m.m.

Fjellstyret bør strebe etter å ha en så bærekraftig forvaltning av småviltet som mulig. I og med etterspørsel og jakttrykk på rype og skogsfugl er såpass stor vil mye av dette fokuset være å finne modeller der en tar hensyn til fugletilgangen. For å sikre at det er en sammenheng mellom jaktuttak og tilgangen på fugl, må takseringsresultatene relatere seg til areal og erfaringstall for beskatning. Dette er forsøkt gjort i Engerdal for å sikre at en ikke overbeskatter bestanden.

Det er også nødvendig at fjellstyrene og andre rettighetshavere viser ansvarlighet i tråd med intensjonene i gjeldende lover. Seneste året har det vært mye fokus på at rypa er klassifisert som «nær truet» i den nasjonale rødlista. Dette skaper unektelig utfordringer for dem som skal forvalte Norges mest populære jaktvilt. Oppfatningen er at forvaltere må vise ansvarlighet og basere forvaltningen på relevante fakta (adaptiv forvaltning). Å ha en administrasjon av jakta som ikke tar hensyn til faktisk fugletilgang, som man best får kjennskap til gjennom taksering, og som i liten grad tar til seg nye kunnskaper, vil på sikt undergrave prinsippet om lokal forvaltning.

Ved å gjøre enkle beregninger med å relatere fugletetthet med tilgjengelige arealer for rype og skogsfugl på statsallmenningen i Engerdal, finner en at de siste årene ikke har vært et stort utnyttet jaktpotensial. Snarere har antallet kort og den beskatningen som har skjedd ligget tett oppunder det en kan beregne som høstbart overskudd.

Som tiltak for å bedre fuglebestanden har det bl.a. vært pekt på fredning av brunfugl (skogsfugl) og predatorbekjempelse. Begge har opp gjennom tiden vært diskutert og omdiskutert. I dag er vel oppfatningen at fredning av brunfugl kan være et grep å gjøre spesielt i lave bestander. Fjellstyret har de siste åra hatt en begrensning i uttaket av brunfugl gjennom fangstkvoten.

Når det gjelder desimering smårovviltet er det i dag en utbredt oppfatning at det kan være et bra tiltak. Fjellstyret har da også stimulert til økt uttak av smårovvilt sammen med EJFA og NJFF. Hvilken effekt dette har hatt er vanskelig å kvantifisere. Området er også stort, så det kan tenkes at det er vanskelig å oppnå en tydelig effekt på hele området. Men lokalt har det innvirkning og det er rimelig å anta at det har det på en større skala også.

Prissetting og korttyper.

Prisene for småviltjakt på statsallmenningen i Engerdal har tradisjonelt ligget under prisrammene angitt i *Forskrift om jakt, felling, fangst og fiske i statsallmenninger*. Forskriften er under revidering. Det er forventet at revideringen medfører en prisjustering som følge av prisutviklingen for øvrig i samfunnet. Det hadde også vært ønskelig om forskriften ble justert

når det gjelder dette med ulike korttyper, og at fjellstyrene kunne stått noe friere til å vedta ulike ordninger.

Fjellstyret har tidligere mottatt synspunkter på prisnivået fra innenbygds jegere. Disse har i utgangspunktet halv pris sammenlignet med utenbygds jegere. Dette er en ordning med tradisjon i Engerdal, men praktiseres ikke av alle fjellstyrer rundt omkring i Norge.

Generelt ligger prisene vel under de rammer som angis i nevnte forskrift. Forskriften setter rammene for prissettingen av hensyn til brukergruppen. På den måten vil prissetting som ligger innenfor rammen ikke virke prisdrivende. Uansett skal prisen gjenspeile tilbudet. Og så lenge størstedelen av statsallmenningen i Engerdal ikke representerer spesielt høgtproduktive arealer er det rimelig at man ligger under maksnivå angitt i rammen. Man regulerer uttaket best på andre måter enn gjennom prisen, det vil si gjennom kvotebegrensninger og tettheten av antall jegere/kortbegrensning.

Med de rammebetingelser som har vært for fuglejakta, har i realiteten alt kortsalg på rype og skogsfugl som fjellstyret har hatt de senere åra vært regulert. Dette medfører at en kan fravike noen av kravene til ulike korttyper som ligger i forskriften. Det er nærmest urealistisk med dagens situasjon at en vil komme tilbake til et opplegg med fritt kortsalg og fri avskyting hele jaktseasonen på rype og skogsfugl. Korttypene og -antall knyttet til fugl vil derfor antakelig måtte være sterkt regulert i mange år framover.

Tilbud og etterspørsel.

Etterspørselen etter fuglejakt er stor. I 2018 var det i underkant av 1300 søkere til 140 ukeskort i september, mens det var 195 søkere til 125 periodekort i oktober -november. Tidligere har det visse år vært slik at under 20 % av utenbygdsboende interessenter får kort. Det sier seg selv at når de aller fleste som ønsker kort ikke får det, er det mange som blir skuffet. Spesielt har en del hytteeiere uttrykt stor skuffelse over at de år etter år søker men ikke opplever å få kort. De mener at de står i en litt annen stilling i og med at de eier hytte i kommunen og derigjennom bidrar til økonomien. De som har hatt hytte her i en årrekke føler også en tilhørighet til området. Som en følge av dette er inntrykket nå at det er flere som vurderer å bosette seg eller allerede har bosatt seg på hytta, nettopp for lettere å oppnå muligheten til å få tilgang til jakt.

Det er naturlig at innenbygds jegere ønsker tilgang til jakt en lengre periode av høsten, i og med de bor i jaktområdet. Det er vanskelig å tilby andre ordninger for innenbygds enn for utenbygds jegere, og både *Fjellogen* og *Forskrift om jakt, felling, fangst og fiske i statsallmenninger* legger opp til at det skal være mulig å oppnå jakt under like forutsetninger og like korttyper.

Salgsprosedyre og korttildeling.

For foregående jaktår har fjellstyret solgt alle ikke-antallsbegrensede kort via nettportalen Inatur.no samt via digital forhandlerløsning hos lokale forhandlere. De antallsbegrensede korta ble solgt digitalt, der det er automatisk oppfølging av tildeling, betaling og rapportering. Erfaringene fra dette er positive.

For noen år tilbake hadde fjellstyret en ordning med forhåndssalg av kort etter en søknadsrunde og påfølgende trekning. Ordningen er tidsmessig krevende og medførte en omfattende administrasjon av relativt få kort. Dette viste seg dessuten problematisk når man sto ovenfor spørsmålsstillingen om man faktisk hadde grunnlag for å åpne for jakt i det hele tatt. Fjellstyret har derfor de to siste åra ventet til etter taksering med å bestemme kortantall, fangstbegrensinger, korttyper og jaktperioder. Dette innebærer at kortomsetningen fra utlysning, søknadsrunde, trekning, utsending av tilbud blir veldig hektisk. Samtidig er det vanskelig for jegerne å planlegge jakthøsten når man ikke vet om en får kort eller ikke hos oss før i verste fall en dag eller to før jakta.

Fjellstyret har også hatt tradisjon for å tildele en del kort turistbedrifter som i sin tur kan tilby disse som en form for pakkeløsning. Dette er en god ordning som sikrer lokal verdiskapning. Derimot har den vist seg vanskelig å videreføre når tilgangen på fugl er dårlig. Fjellstyret har også fattet vedtak om at ved lave tettheter vil disse kortene ikke tildeles.

Jaktformer og forholdet mellom innenbygdsboende og utenbygdsboende jegere.

Som nevnt setter Fjellovens §23 rammer for hvordan fjellstyret kan administrerer jakten. I tillegg inneholder Forskrift om jakt, felling, fangst og fiske i statsallmenning en rekke rammer for korttyper, salg, prissetting m.v.

Fjellstyret må likebehandle innenbygds og utenbygds jegere for småviltjakt uten hund. Loven forutsetter altså at det skal være mulig også for personer bosatt andre steder å ha en viss mulighet til å oppnå jaktmulighet i statsallmenning. Fjellstyret kan også sette en rekke regler for jakten innenfor nevnte lov og forskrift. Dersom fjellstyret setter begrensinger i f.eks kortantall, skal fjellstyret se til at det er en rimelig fordeling mellom innenbygds og utenbygds.

I Engerdal har fjellstyret imidlertid ikke skilt på jakt med og uten hund. Her er det en mulighet for at fjellstyret kan bestemme at slik jakt forbeholdes innenbygdsboende. Hundejakt er populært, og de fleste utenbygdsboende interessenter ønsker også slik jakt. Hundejakt i denne sammenhengen assosieres som oftest med jakt over stående fugleheter (gr 7). Dette er imidlertid litt uheldig, da det finnes en god del skjellende fugleheter (spisshunder) som blir brukt til skogsfugljakt (men ikke til rypejakt). I en sammenheng der det ikke skilles på jakt med og uten hund og interessen for rypejakt er stor, kan det tendere til at jaktopplegg blir tilpasset nettopp jegere med stående fugleheter.

I realiteten har fjellstyret i Engerdal hatt begrensninger på sin rype og skogsfugljakt i mange år, dvs at det har vært «begrenset periode» jfr Fjellovens §23 tredje ledd. Dette har betydning for hva en kan tilby av kortordninger og fordeling mellom innen- og utenbygds.

Hva mener folket?

Interessenter har i løpet av januar i år blitt oppfordret til å komme med innspill til fjellstyrets ordninger med jaktkortsalg. Dette er i og for seg ikke enestående unikt, da det hele tiden er mulig å formidle meninger, ideer og synspunkter til fjellstyret. Responsen fra jegere og reiselivsnæringen har vært god, og både innenbygdsboende og utenbygdsboende har gitt

synspunkter. Disse ligger vedlagt saken i sin helhet, i tillegg til et sammendrag. Det en ser av hovedtrekk kan sammenfattes slik:

Utenbygdsboende:

- Ønsker at hytteeiere skal ha større mulighet til å oppnå jaktkort.
- Ønsker at turistbedrifter skal disponere jaktkort.
- Statsallmenningen kan med fordel deles inn i flere soner/jaktfelt.
- Noen ønsker ikke at det skal være mulig å søke som jaktlag, mens andre ønsker det.
- I år med lite fugl, kan jaktstart være senere.
- Noen etterlyser mulighet for å kjøpe dagskort (for å inviter med venner).
- Vinterjakt?
- Pensjonsrabatt?
- Ønsker at det offentliggjøres hvem som får kort.

Innenbygdsboende:

- Tilgang til lengre jakt sesong.
- Ønsker ikke en søknadsfrist og vil ha fritt kortsalg for innenbygdsboende.
- Noen mener jakta er for dyr, andre mener prisen er ok.
- Ønsker dagskort for de som ikke jakter så mye, og en mer fleksibel ordning for skoleelever og studenter.
- Noen skriver at takseringen som gjennomføres er bristfeldig.
- Turistbedrifter ønsker å disponere jaktkort.
- I år med lite fugl, kan jaktstart være senere.
- Mulighet for toppjakt.
- Høyere skuddpremier.

Gjennomgående er de som ytrer seg jegere, og mange av dem jakter med hund sjøl. Dette er i og for seg ikke oppsiktsvekkende, men det er viktig å ha med i vurderingen at rypa ikke skal forvaltes ene og alene for å skape jaktmuligheter. Den har en egenverdi.

En ser også at meningene er litt ulike for innen- og utenbygdsboende jegere. Det er heller ikke overraskende. Mens utenbygdsboende/hytteeiere ønsker større mulighet for å få kort, er innenbygdsboende, som i praksis får kort hvert år, opptatt av salgsløsning og lengde på jaktperiode.

Oppsummering.

Det er lett å se at forvaltningen av ryper i statsallmenningen har mange sider. Fjellstyret står heller ikke fritt til å lage ordninger. Det er dessuten mange interesser, og noen av dem kan kollidere. Det er derfor nærmest umulig å lage et opplegg som gjør alle til lags. Heller ikke fritt kortsalg uten regler eller begrensninger er ønsket av alle. Fjellstyret må derfor gjøre noen valg. For å systematisere det litt og gjøre de prinsipielle valg lettere, pekes det på 3 mulige opplegg for salg av jaktkort. Disse er forenklet og det kan gjøres variasjoner over alle tre:

- I. som i dag med noenlunde jevn fordeling mellom innen og utenbygds. Kan gi kort jaktperiode i år med lite fugl. Ingen kort til reiselivet.
- II. Septemberjakt som i dag (ukeskort). I tillegg innføres dag- uke- og sesongkort for innenbygdsboende med hund. Opphold under elgjakta. Sesongen settes f.eks fra 10 sept til 15. november. I år med mye fugl kan det legges ut dags- og ukeskort også til utenbygdsboende etter 1. oktober. Krever antakelig et høyere kortvolum totalt.
- III. Som nr II, men i tillegg forbeholdes en viss andel av ukeskortene i september hytteiere (f.eks 20 %) og til turistbedrifter (f.eks 20 %). Vil forutsette at et høyere kortvolum totalt. Videre må det avklares hvilke hytteiere som i så fall er berettiget til kortene (alle i kommunen eller bare de på statsallmenningen). Ved tildeling av kort til reiselivsbedrifter må det avklares hvilke virksomheter som en ønsker å prioritere (f.eks krav til omsetning, antall senger, beliggenhet for å spre jegere etc).

Videre er det foreslått at fjellstyret vedtar noen konkrete prinsipper som bygger på biologiske forutsetninger i forhold til fastsettelse av fangstbegrensinger, begrensinger i kortantall og korttyper. Fjellstyret bør også vurdere prisnivå, noe som for så vidt blir gjort hvert år, men utviklingen i fjellstyrets egen økonomi gjør at fjellstyret må fokusere på å sikre og øke egne inntekter fra bl.a. jakt i åra som kommer. Dette som en følge av andre inntekter er avtakende. Fjellstyret bør derfor vurdere å beholde noen kort sjøl som selges i kombinasjon med utleie av egen koier.

Prinsippene bør være slik at de legger grunnlag for en mest mulig effektiv administrering av jakta. Fjellstyret har her mulighet til å vedta rammer for administrasjonens handtering av korttildelingen. I dag styrebehandles disse spørsmålene i to ulike saker gjennom året. Mye av den praktiske handteringen kan med fordel delegeres til administrasjonen.

Prinsipper som fjellstyret kan legge til grunn i framtidig administrering av rype og skogsfugljakt på statsallmenningen i Engerdal:

1. Engerdal fjellstyre skal legge bærekraftig forvaltning til grunn i sin forvaltning av alt vilt på statsallmenningen. Dette innebærer også at forvaltningen tilpasses endrede forutsetninger.
2. For å avgjøre høsting av den ressursen som ryper og skogsfugl er, legges takseringsresultat det enkelte år til grunn. Det gjøres hvert år en gjennomsnittsberegning av omtrentlig rype- og skogsfuglbestanden på statsallmenningen. Kortantall, fangstkvote m.m. tilpasses hva som er mulig i forhold til høstingsuttak.
3. I år med lavere produksjon enn 2,5 kylling/par beregnes kortantall og fangstbegrensinger ut fra et maksimalt uttak på 15 %.
4. I år med under 2,5 kylling/par tilbys jakt kun som ukeskort i september.
5. Ukeskvote på statsallmenningen bør være minst 5 ryper/jeger/uke.
6. Ved kort for begrenset periode eller sesong, bør periode-/sesongkvote være minst 8 ryper/jeger/periode.
7. Så langt mulig skal fjellstyret tilstrebe å gi jaktmuligheter på ryper og skogsfugl også etter 1. oktober.

Administrasjonens forslag til vedtak:

Engerdal fjellstyre vedtar prinsipper for forvaltning av ryper og skogsfugl som foreslått.

Sak 04.21	Ark 613.2	Saksbeh.: Oops
Opplegg for småviltjakt på statsallmenningen 2021.		

Saksdokumenter vedlagt:

- Forslag til opplegg for småviltjakta 2021.

Bakgrunn.

Fjellstyret i Engerdal har tradisjon for årlig å vedta opplegg for småviltjakta. De senere år har flere fjellstyret utarbeidet driftsplaner for småvilt som definerer målsettinger og gir rammer for jaktuttak, korttyper, jaktregler, prissetting, fordeling mellom innen- og utenbygds m.m. Engerdal fjellstyre har i sine vedtak hensyntatt de årlige takseringene som blir gjort. I tillegg er de lokale forhold vektlagt. Sammen utgjør dette et kunnskapsgrunnlag som anses tilstrekkelig for å bestemme avskytingen av de ulike artene.

I år legges saken fram for fjellstyret i lys av fjellstyrets vurderinger i sak 03.21. Fjellstyrets vurderinger i foregående sak vil ha innvirkning på utfallet i denne saken. I og med det på forhånd ikke kan spås hva fjellstyret ønsker for innretning, legges derfor fjorårets ordning til grunn i administrasjonens forslag.

Administrative vurderinger.

Opplegget for rype- og skogsfugljakt på statsallmenningen 2021.

For 2020 foreslås det fra administrasjonens side en videreføring av samme opplegget som var i 2019. Dette innebærer at det foreslås å forhåndsselge 140 kort nå i april. Skulle takseringen vise fortsatt gode bestander så kan det vurderes å legge ut flere kort. Dette gjøres gjennom fjellstyrevedtak etter at takseringsresultatet er kjent.

Det kan gjøres forskjellige vurderinger om dette er fornuftig eller ikke, så lenge vi ikke kjenner bestand eller produksjon nå i år. Administrasjonens oppfatning er at et såpass lite kortantall som foreslås kan forsvares sjøl i et dårlig år. Ved salg av kortene tas det forbehold om at avlysning kan skje. Og det vurderes også som en grei ordning at jegerne gis mulighet til å frivillig avstå fra tilbudet (refusjon) dersom de ønsker det ut fra bestandshensyn.

I sak 03.15 vedr jaktkort til turistbedrifter fattet Fjellstyret vedtak om at ordningen kunne videreføres *under forutsetning av at fugletilgangen ikke blir dårligere*. På bakgrunn av dette har ikke fjellstyret fordelt kort til turistbedrifter de seinere åra. Hadde man gjort det er vurderingen at det totale kortantallet ville blitt for stort i forhold til faktisk forekomst av fugl. Det blir derfor vanskelig å på forhånd love ut jaktmuligheter som viser seg å ikke finnes. Derfor foreslås ikke tildeling til turistbedrifter i denne omgang.

Det som administrasjonen foreslår er ett opplegg mye likt det fjellstyret har hatt de siste tre åra med i hovedsak to korttyper:

- Ett småviltkort som ikke inkluderer ryper og skogsfugl. Dette kortet har ingen begrensinger på antall, og kan selges som dag, 3-dag, uke og sesong. Kortet gjelder for jakt på alle jaktbare småviltarter unntatt ryper og skogsfugl.
- Ett småviltkort som inkluderer ryper og skogsfugl og som begrenses antallsmessig. Dette selges som ukeskort i september. Det vedtas et antall som selges etter søknadsrunde og trekningsprosedyre i løpet av april. Bestemmelser om fangstbegrensinger gjøres etter at takseringsresultatet er klart i august. Dersom takseringen viser lave tettheter og dårlig produksjon, kan fjellstyret vedta at det ikke åpnes for jakt. I så fall kan kortet løses inn og jeger får tilbakebetalt pengene (minus administrasjonskostnader). Det kan også åpnes for at jegere kan søke som lag. Dette har av flere årsaker ikke vært mulig de siste åra, men det er flere som etterspør muligheten. Dersom det viser seg å være bra med fugl og høg kyllingproduksjon, kan fjellstyret gjøre vedtak om salg av jaktkort utover de forhåndssolgte korta. Ordningen med et periodekort og evt. dagskort seinere på høsten har vært populært de åra fjellstyret har tilbudt slike kort.

I tillegg foreslås ordningen med et eget kort for smårovvilt videreført. Dette er etterspurt blant dem som f.eks bedriver fellefangst på vinteren men ikke jakter øvrig småvilt. I tillegg gir det et jakttilbud i tider da ikke det er tilgjengelig jakt på andre arter. Dersom en har et annet gyldig jaktkort er det lov å felle smårovvilt i den perioden kortet gjelder.

Det legges opp til at det selges treningskort for hund som tidligere. Det ble gjort en prisjustering for disse korta i 2020. En annen ting som en må legge merke til er at for trening av fuglehunder kan en trene sammenhengende fra 21/8 – 31/3, det er altså ikke opphold under septemberjakta på fugl eller første uka i elgjakta. Dette har vært slik en del år, men er ikke like godt kjent hos alle. Grunne til at det er åpent for hundetrening parallelt med jaktutøvelse er at det tross alt er et begrenset antall kort som selges for september. Det gir derfor de som ikke får kort en mulighet til i det minste å trene hunden. Videre har åpningen for hundetrening i første elgjaktuka vært begrunnet med at de fleste fuglehunder trener på snaufjellet slik at de i liten grad kommer i konflikt med elgjaktutøvelsen. Dersom fjellstyret velger å slippe til flere fuglejegere i september, bør det gjøres en vurdering om hvorvidt muligheten for trening bør innskrenkes i samme periode.

Også for øvrige kort ble det gjort en prisjustering i 2020. Fjellstyrets priser ligger godt under maksimumssatsene fastsatt i *Forskrift om endring av forskrift om jakt, felling, fangst og fiske i statsallmenning*.

Administrasjonen foreslår videre at alle kort selges via digitalt, både for innen- og utenbygds. Se for øvrig «Salgsprosedyre og korttildeling». Et nettsalg vil være den mest effektive håndteringen av kortsalget. Systemet gjør også jaktrapporteringen enklere. Gjennom forhandlerløsning har fjellstyrekontoret og turistbedrifter som ønsker å selge kort, mulighet til å selge kort over disk til de som ikke ønsker å gjøre et kjøp på nettet.

Foreslått opplegg vil avhenge av hvilke prinsipper som legges til grunn.

Administrasjonens forslag til vedtak/uttalelse:

1. Engerdal fjellstyre vedtar «Opplegg for småviltjakt på statsallmenningen i Engerdal 2021» som foreslått.
2. Eventuell ytterligere jakt og jaktperioder samt fangstbegrensinger for disse artene vedtas etter taksering i august.
3. Kortene som gjelder for jaktåret 2020/21 selges digitalt enten direkte via nettløsning eller via forhandlerløsning.
4. Betalt jaktkort som ikke benyttes refunderes ikke med mindre helt spesielle forhold foreligger.
5. Jaktrapportering er obligatorisk, og skal skje umiddelbart og senest 4 dager etter endt jakt. Jaktrapportering gjøres digitalt.
6. Daglig leder gis fullmakt til å avgjøre fortløpende og praktiske spørsmål som oppstår knyttet til vedtatte «Bestemmelser for småviltjakt på statsallmenningen 2020».

Sak 05.21	Ark 363	Saksbeh.: Oops
Høring: Forslag om oppheving av kommunal forskrift om motorisert fricamping		

Saksdokumenter vedlagt:

- Forslag til høringsbrev
- Kommunens høringsbrev og kommunestyrets vedtak.
- Anmodning om utsatt arbeidsfrist og svar på dette.
- Arbeidsgruppas forslag til endring av forskrift og videre arbeid.
- Fjellstyrets høringsuttalelse datert 11.06.19.

Bakgrunn.

I 2019 la Engerdal kommune ut på høring forslag om oppheving av kommunal forskrift som regulerer liggetid ved motorisert camping. Etter høringsrunden ble forslaget trukket tilbake og det ble bestemt at partene i den tidligere arbeidsgruppa skulle samles for å komme med en vurdering i saken.

Vinteren 2020 ble gruppa samlet og jobbet videre med de ulike spørsmålsstillinger som var knyttet til saken. Den kommunal forskriften kom til i forbindelse med et prosjekt der representanter fra kommunen, grunneier, fjellstyret og reiselivsnæringen hadde sett på ulike alternativer for å få bedre styring med s.k. «villcamping» på statsallmenningen. Arbeidet ble rigget som et prosjekt og foruten bidrag fra partene sjøl, ble det også innhentet økonomiske midler eksternt. Prosjektet hadde således en egen økonomi som muliggjorde gjennomføring av en del tiltak.

Det kan se ut som aktiviteten i prosjektet etter hvert avtok, og flere forhold forble uavklart. Som en følge av dette var på det tidspunkt kommunen foreslo å oppheve forskriften bl.a. ikke avklart eierskap til flere friluftsinstallasjoner eller klarhet i prosjektets økonomi.

Dette var en av grunnene til at fjellstyret i 2019 ikke mente det var noen god løsning å oppheve forskriften. En opphevelse av forskriften ville heller ikke løse en del andre problemstillinger automatisk, som f.eks problematikk knyttet til terrengslitasje og sanitære forhold.

Fjellstyret har gjennom representasjon fra nestleder og daglig leder i arbeidsgruppa jobbet aktivt med problemstillingen i løpet av 2020. Bl.a. ble det etablert en prosjektøkonomi igjen som muliggjorde at «Femundslandet» mellom Femundsenden og Sorken ble stengt fysisk og skilt satt opp. Videre ble det gjort en vurdering på tiltak andre plasser og en foreslått endringer til forskriften. Det er pr i dag fortsatt ikke avklart eierskap til anlegg etablert gjennom prosjektet og derav er heller ikke ansvar for drift og vedlikehold plassert. Videre er det fortsatt enkelttiltak som er planlagt gjennomført.

Administrative vurderinger.

En opphevelse av forskriften alene medføre at det er opp til grunneier og fjellstyret å regulere motorisert fricamping på statsallmenningen. Dersom en ønsker å stenge visse plasser for «villcamping», er det Statskog SF som grunneier som kan gjøre det dersom et område blir utsatt for uholdbar slitasje. Så blir det opp til fjellstyret å føre tilsyn med at friluftslovens bestemmelser overholdes.

Når det gjelder renovasjon har det i flere tiår vært fjellstyret som har tatt seg av denne. Årlig medfører dette en kostnad på om lag kr 40 000,- i renovasjonsgebyr. I tillegg er utgjør arbeidskostnaden med skjøtsel (arbeid og transporter) om lag kr 60 000,-. Fjellstyret har også utført nødvendig vedlikehold på flere av installasjonene de siste åra. Fjellstyret tar derfor en betydelig kostnad for å kunne tilby en infrastruktur som kommer både tilreisende og bofaste til gode. Denne infrastrukturen tjener ikke bare besøkere som bor i bobil eller campingvogn, men er en infrastruktur som blir brukt av jegere, fiskere og i friluftsyemed for øvrig.

I og med fjellstyret har vært såpass involvert i arbeidsgruppas arbeid, er det naturlig for fjellstyret å stille seg bak dette arbeidet. Høringsuttalelsen bør gjenspeile det.

Administrasjonens forslag til vedtak:

Engerdal fjellstyre avgir høringsuttalelse som foreslått.

Sak 06.21	Ark 434.8	Saksbeh.: Oops
Grunneiers godkjenning motorferdsel i utmark – Motorferdselslovens §10 - Svein Habberstad		

Saksdokumenter vedlagt:

- Søknad fra Svein Habberstad.
- Dispensasjon fra Nasjonalparkstyret

Bakgrunn.

Svein Habberstad søker fjellstyret om grunneiers samtykke til å benytte snøskuter for uttransport av båt og kano fra bu ved Litlvonsjøen, se søknad.

Engerdal kommune har i sak 2020/2503 – 17540/2020 gitt dispensasjon til kjøringen fram til og med 30.04.2021. Dispensasjonen inneholder betingelser for kjøringen etter vanlig praksis i slike saker. Det kreves også tillatelse fra Nasjonalparkstyret for kjøring innenfor Femundsmarka Nasjonalpark. Slik tillatelse foreligger.

Fjellstyret er gjennom Fjellevens § 12 gitt myndighet til å begrense eller forby motorferdsel i statsallmenningen etter §10 i Motorferdselsloven. Videre har fjellstyret fattet prinsipielt vedtak i sak 02.16 om at saker etter § 6 motorferdselsloven skal behandles i fjellstyret. På bakgrunn av dette legges saken fram for avgjørelse i fjellstyret.

Administrative vurderinger.

Fjellstyret må i saken vurdere hvorvidt kjøringen vil være til skade eller ulempe i forhold til de interesser fjellstyret er satt til å ivareta etter fjelloven. Videre må fjellstyret ta stilling til om et evt samtykke vil medføre presedens og at omfanget i så fall vil være skadelig.

I denne saken har søker fått nødvendige dispensasjoner til kjøringen. Kjøringen er knyttet til et transportbehov og det er ikke ventet at dette krever mer enn en tur/retur. Dispensasjonen skisserer kjørerute via Sverige, noe som kan medføre problemer for søker ift nåværende regler for grensekryssing. Disse kan imidlertid endre seg i løpet av vinteren, og det er heller ikke relevant i forhold til fjellstyrets vurderinger i saken.

Kjøringen har et begrenset omfang og knytter seg til en tur. Vurderingen er at den omsøkte kjøringen ikke vil medføre vesentlig ulempe i forhold til tradisjonell bruksrettsutøvelse og friluftslivet. Dersom kjøringen hensyntar reindriftens interesser og skjer i samråd med disse, anser ikke administrasjonene at kjøringen er problematisk.

Administrasjonens forslag til vedtak:

I henhold til § 12 I fjelloven gir Engerdal fjellstyre sitt samtykke etter § 10 i Lov om motorferdsel I utmark og vassdrag til at Svein Habberstad kan kjøre med snøskuter for frakt av båt til og uttransport av båt og kano fra bu ved Litlvonsjøen ihht dispensasjon. Samtykket gjelder under samme forutsetninger og i samme tidsrom som gjelder i dispensasjonen fra Engerdal kommune. Det skal tas hensyn til evt rein og annet dyreliv i området.

Sak 07.21

Ark 363.1

Saksbeh.: Oops

Høring: Søknad om erstatningsbygg etter brann – Lille Skjærvagen.

Saksdokumenter vedlagt:

- E-post med vedlegg fra Statskog SF

Bakgrunn.

Statskog SF ber om fjellstyrets uttalelse i forbindelse med søknad om oppføring av erstatningsbygg etter brann ved Skjærvagen. Eier av hytta (165/1/165) er Ammie Maria Charlotta Östervall og Jesper Krogh. Hytta ble skadet i brann i oktober 2020 og skadene er såpass omfattende at det er behov for å rive eksisterende og oppføre en ny. I forbindelse med dette er det ønske om å endre plassering slik at hytta blir liggende lengre bort fra sjøen.

Statskog ber om at fjellstyret tar stilling til:

- Om flytting av hytta er mulig innenfor eksisterende punktfeste
- Og alternativt flytting av hele punktfestet.

Fjellstyret avgir sin uttalelse til Statskog i forhold til at dette er et grunn disponeringstiltak (Fjellevens §12). Fjellstyret må vurdere tiltaket i forhold til bruksrettsutøving, samt i forhold til friluftslivet og naturvern hensynet.

Administrative vurderinger.

Fjellstyret skal i denne saken forholde seg til fjellevens §12, og vurdere tiltaket i forhold til bruksrettsutøving, friluftsliv og naturvern hensyn.

I forhold til bruksrettsutøving vurderes det som kurant å oppføre ny bygning som erstatning for den brannskadde. Videre er ansett det heller ikke å medføre vesentlig ulempe for bruksrettsutøvingen at bygningen flyttes lengre bort fra sjøen. For friluftslivets del er det snarere en bedre løsning enn gjenoppbygging på samme plass. Så langt fjelloppsynet kjenner til er det ikke spesielle naturverdier som skades ved en flytting.

Festet ligger innenfor reinbeiteområdet, og Svahken Sijte er også forelagt saken for uttalelse. Administrasjonen kjenner ikke til evt ulempe tiltaket måtte ha i forhold til reinbeite, men det antas at denne er marginal siden det her er snakk om gjenoppbygging av eksisterende bygning.

Den administrative vurderingen er at tiltaket i det store og hele ikke medfører vesentlig ulempe for de interesser fjellstyret er satt til å ivareta. Hvorvidt

Administrasjonens forslag til uttalelse:

1. Engerdal fjellstyre har for sin del ingen innvendinger til at det oppføres ny bygning som erstatning for brannskadet bygning knyttet til festet 165/1/165 ved Litle Skjærvagen.
2. Fjellstyret har ingen innvendinger til at hytta flyttes lengre bort fra sjøen som skissert. I spørsmålet om dette kan gjøres innenfor eksisterende feste eller om det må opprettes nytt, mener fjellstyret at dette bør løses på den måten som er praktisk mest hensiktsmessig for ettertiden.

Sak 08.21

Ark 373

Saksbeh.: *Oops*

Høring: søknad om godkjenning av avløpsløsning Galthåen

Saksdokumenter vedlagt:

- E-post fra statskog SF datert 8/1-21, med vedlegg.

Bakgrunn:

Statskog SF ber om fjellstyrets uttalelse i forbindelse med søknad om godkjenning av avløpsløsning for hytte ved Galthåen. Eiendommen har i dag et punktfeste. Ved etablering av anlegget vil dette måtte gjøres om til et arealfeste. Statskog ber derfor om fjellstyrets synspunkter på tiltaket.

Det vises til vedlegg for detaljert informasjon.

Fjellstyret avgir sin uttalelse til Statskog i forhold til at dette er et grunn disponeringstiltak (Fjellevens §12). Fjellstyret må vurdere tiltaket i forhold til bruksrettsutøving, samt i forhold til friluftslivet og naturvern hensynet.

Administrasjonens vurdering:

Fjellstyret skal i denne saken forholde seg til fjellevens §12, og vurdere tiltaket i forhold til bruksrettsutøving, friluftsliv og naturvern hensyn. Det er så langt administrasjonen har klart å undersøke, ingen lignende saker de seinere åra.

Hytta det er snakk om ble bygd for en god del år siden. Dette gjenspeiles i beliggenheten tett inntil vassdrag. Søker skriver at det eksisterer innlagt vann i dag, og følgelig må en anta at det også er en form for avløp. Hvorvidt dette er godkjent fra tidligere sier saken ingenting om. Fra andre saker kjenner vi til at gamle hytter med tide ofte ønskes oppgradert til en mer moderne standard.

Det er ønske om at infiltrasjonsgrøften anlegges på oversiden øst for hytta. På så vis vil det komme lengre vekk fra vassdraget, noe som er en fordel i forhold til avrenning.

I og med det her er snakk om et anlegg som vil ligge under bakken, kan ikke administrasjonen se at fjellstyrets interesser påføres vesentlig ulempe. Hvorvidt tiltaket kan godkjennes av øvrige instanser er vanskelig å bedømme. I og med opprettelsen av arealfeste kommer som en konsekvens av evt godkjenning, vurderes det som kurant at fjellstyret stiller seg positive til det også.

Fjellstyrets forslag til uttalelse:

1. Fjellstyret har ingen innvendinger til at det anlegges avløpsanlegg i tilknytning til eiendommen 165/1/258 ved Galthåen. Fjellstyret forutsetter imidlertid at dersom øvrige instanser gir sin tilslutning, at alternativene der infiltrasjonsgrøften kommer minst 50 meter fra vassdraget velges.
2. Fjellstyret har heller ingen innvendinger til at det opprettes arealfeste for tomten, dersom tillatelse til anlegning foreligger og utløser behov for å endre festeforholdet.

Sak 09.21	Ark 127	Saksbeh.: Oops
Kjøp av revisortjenester.		

Saksdokumenter vedlagt:

- Innkomne pristilbud på revisjonstjenester
- Internt notat: vurdering av pristilbud.

Bakgrunn.

Fjellstyrets revisor gjennom mange år, Stein Karlsen ved Revisorsenteret i Trysil, meddelte i 2020 at han hadde til hensikt å pensjonere seg i løpet av året. Fjellstyret burde derfor knytte til seg en ny revisor.

Det er gjort henvendelse til 3 ulike revisorbyråer i distriktet med forespørsel om pris for revidering av regnskap samt utarbeidelse av regnskapsammendrag med noter. Det er innkommet 3 pristilbud. Med denne bakgrunn legges saken fram for fjellstyret for avgjøresle.

Administrative vurderinger.

Det foreligger 3 pristilbud. Det vises til eget notat for vurdering av de ulike pristilbud.

Engerdal fjellstyre har «i alle år» hatt en ekstern revisor for sitt årsregnskap. Selv om regnskapet føres av godkjent regnskapsbyrå, har fjellstyret sett nytten av dette. I og med regnskapsopplysninger skal sendes inn til departementet (Statskog SF) er det også en form for kvalitetssikring at ting er gjort rett. For allmennheten og bruksinteressene er det også ryddig å kunne se at fjellstyret har en ryddig økonomi, jfr Fjellevens §11.

Administrasjonens forslag til vedtak:

Engerdal fjellstyre velger revisjonsfirmaet Fram som ny leverandør av revisortjenester.

Sak 10.21	Ark 476	Saksbeh.: LRPe/Oops
Søknad om bruk av areal til hundetrening - The Challenge 2021.		

Saksdokumenter vedlagt:

- Søknad med kart, datert 09.12.20

Bakgrunn:

Norsk Brukshundsport Forbund og Østlies Hundesenter v/Bjørnar Strand søker om å leie terreng for arrangementet «The Challenge 2021». Det søkes om å få benytte skissert areal i området mellom vegene Femundsundet -Granberget – Snerta – Elvbrua – Femundsundet for sporprøver. I tillegg søkes det om et område mellom veien og elva nord for Sølenstua Dressurområde. Søker har arrangert denne konkurransen i Engerdal i mange år og ønsker nå igjen å kunne bruke Engerdal for sitt arrangement. Konkurransen ansees å være den mest krevende og utfordrende brukshundprøven i Norden.

Prøven går ut på at det legges et (menneske-) spor i terrenget av en person (som sitter i enden av sporet). Utvalgte hunder blir da prøvd i å følge sporet og finne igjen personen (søk etter savnet person). Hundene holdes i bånd (15 meters line) og skal finne gjenstander langs et utlagt spor/løype. På selve prøvedagen er det skissert at det blir opp mot 50 hunder ute i terrenget med fører og i tillegg til sporlegger. Alle spor følger en GPS-rute og hunder vil bli korrigert dersom de avviker fra sporet. Merkingen av sporene er med sløyfer i starten, siden med pinner som hundefører kjenner igjen. Merkemateriell samles inn etter bruk.

Selve prøven avholdes over 1 dag. Det kreves litt forberedelser ute i terrenget før arrangementet som er den 26. – 28. august 2021.

Arrangøren har base på Sølenstua Camp og Hytter. Slik sett bidrar arrangementet til økt omsetning for det lokale næringslivet. Fjellstyret satte i sak 92.20 en avgift på kr 150 pr. startende hund i et liknende arrangement.

Det vises til søknaden for ytterligere detaljer. Fjellstyret skal gi sitt samtykke til denne type arrangementer etter § 8 i *Lov om hundehold (hundeloven)*.

Administrasjonens vurdering.

Arrangementet har vært gjennomført i Engerdal siden 2009. I og med det finnes et eget treningsområde avsatt for brukshunder ved Sølenstua, har det etter hvert blitt mange som kommer til Engerdal for å trene sine hunder. Brukshund-miljøet har derfor en god base ved Sølenstua, og bidrar til lokal verdiskaping.

Arrangøren er tidligere gjort oppmerksom på forholdet til allmennheten, og er inneforstått med at det må tas hensyn til f.eks turgåere og bærplukkere. Dette er også et forhold som bør presiseres i en evt. godkjenning. Forholdet til viltet kan være relevant, men administrasjonen mener at så lenge formålet ikke er å spore på vilt av noe slag, er det ikke snakk om forfølgelse. Da er risikoen for at viltet trekker ut av området, mindre enn f.eks om det hadde

vært snakk om en jakthundprøve på f.eks. elg der forfølgelse på sporet og støkking hadde vært moment i selve prøven. Med såpass mange ekvipasjer som det her er snakk om, kan det også hevdes at arrangementet som sådan vil legge igjen lukt/vitring i et omfang som gjør at vilt skyr området. I forhold til elg er dette arrangementet berammet 4 uker før jaktstart, og mellom der er det småviltjakt. I tillegg kommer økt bruk av utmarka generelt sommerstid (sopp- og bærplukking, turgåing, fiskere m.m.). Det vil derfor være vanskelig å bedømme om en eventuell effekt har en bestemt årsak. Men høy totalbelastning av menneskelige aktiviteter i et område, er antakelig generelt negativt for dyrelivet.

Det er skissert å benytte et område nord for Sølenstua en av dagene. Av det skisserte området, se kartvedlegg, inngår noe av det i Sølenstua Dressurområde. Fjellstyret har avtale med Sølenstua Camp og Hytter om dette dressurområdet. Det mest riktige anses derfor å gjøre avtale med campingen om bruk av det som ligger innenfor dressurområdet, siden det er de som administrerer den daglige bruken av dette. Dette for å unngå konflikter med andre brukere av dressurområdet.

Arrangementet går av stabelen før både småviltjakt og elgjakt tar til. Dette er gunstig for å unngå interessekonflikter mellom brukergruppene. Det er også så sent på sommeren at det neppe medfører utilbørlig forstyrrelser for viltet. På bakgrunn av dette, samt at det tidligere er gitt tillatelse til dette arrangementet, vil administrasjonen anbefale Fjellstyret å gi sitt samtykke til arrangementet. Et viktig moment er at dette dreier seg om prøving av hunder som blir benyttet i søk etter savnede personer. Dette arrangementet har derfor et viktig samfunnsmessig formål. Administrasjonens forslag er ellers i tråd med vedtak tidligere år.

Administrasjonens forslag til vedtak:

Engerdal fjellstyre godkjenner med dette at terrenget nyttes til sporprøver som skissert i søknaden til arrangementet «the Challenge 2021», underfølgende vilkår:

1. Det skal tas utstrakt hensyn til fritidsboliger, private bolig- og landbrukseiendommer i området. Likeens skal det tas hensyn til andre brukere av området. Dette samtykket gir ingen eksklusiv rett til området.
2. Norsk Brukshundsport Forbund sender en orientering til fjellstyret i etterkant av mesterskapet med oversikt over hvor mange hundeevipasjer som gikk sporprøven, gjerne med bilder.
3. Avgiften er kr 150,- pr hund pr dag.
4. Samtlige merkebånd og eventuelle skilt etc. fjernes umiddelbart etter at konkurransen er avsluttet.
5. Det forutsettes at det ikke benyttes luktstoffer som kan bidra til å spre CWD eller annen smitte. Sko og klær som er benyttet i områder der det kan forekomme CWD kan ikke benyttes.
6. Bruk av arealer som ligger innenfor Sølenstua Dressurområde, avklares med Sølenstua Camp og hytter på forhånd.

Sak 11.21	Ark 231	Saksbeh.: Oops
Godkjenning av protokoll fra lokale lønnsforhandlinger.		

Saksdokumenter vedlagt *Unndratt offentlighet i henhold til offentlighetslovens § 23 (1).* :

- Protokoll fra forhandlinger 7/1-21
- Protokoll fra forhandlinger 5/12-19
-

Bakgrunn:

En ansatt som ikke er organisert i Naturviterne fremmet krav om lønnsforhøyelse tilsvarende den lønnsøkning som fjellstyrets NAFO-organiserte oppnådde gjennom sentrale forhandlinger mellom Naturviterne og Fjellstyresambandet. Resultatet går fram av tariffavtalene mellom Naturviterne og NFS gjeldene fra 1 juli 2020.

Kravet er derfor fremmet som et krav om lokale forhandlinger. I henhold til ”Retningslinjer for lønnsnivå, tariffavtaler og lokale lønnsforhandlinger i Engerdal fjellstyre” vedtok fjellstyret rammer for forhandlingene i fjellstyresak 80.20, samtidig som daglig leder ble gitt forhandlingsfullmakt på vegne av fjellstyret.

Daglig leders vurdering:

Lokale lønnsforhandlinger gjennomført den 7. januar 2021. Vedlagt særavtale er underskrevet av begge parter med forutsetning om fjellstyrets godkjenning. Særavtalen, protokoll for lokale lønnsforhandlinger, er innenfor de rammene fjellstyret har vedtatt og den legges herved frem til formell godkjenning i fjellstyret.

Forslag til vedtak:

Engerdal fjellstyre slutter seg til fremlagt særavtale for ansatte organisert i Fellesforbundet.

Sak 12.21	Ark 137	<i>Saksbeh.: Ops</i>
Vurdering av utbetaling av tilskudd sikfiske 2020		

Saken ettersendes.